

Christian Andersson

Cache

Inom datorvärlden är cache en komponent som lagrar data för framtida förfrågningar. Man skulle kunna säga att en cache är en omedelbar utgrävning, som arkiverar nuet och kommunicerar alternativa framtider.

En analog användning av kortsiktig historia kan spåras i Christian Anderssons nya utställning på Galerie Nordenhake. Här presenterar konstnären en serie verk som tillsammans bildar ett fiktivt montage där komponenter från ett avlägset (eller kanske inte så avlägset) förflutet används för att dra slutsatser om en möjlig fjärran (eller kanske inte så fjärran) framtid.

Det första verket som besökaren möts av, untitled disc-shaped object, är en parabolantenn som placerats på golvet likt en övergiven relik. Radiovågsmottagaren är nu avstängd, rostig och droppande som efter ett kraftigt regn. Den före detta mottagaren blir nu en sändare, vattendropparna skapar krusningar som rör sig utåt genom tid och rum. Det är precis den här typen av visuellt eko som formar objekten vi möter i utställningen. Det som vid första anblick för tankarna till ready-mades, öppnar upp till nya sammanställningar och läsningar.

Genom utforskandet undersöker Andersson objektets faktiska egenskaper. Bilden som täcker galleriets första vägg, untitled wallpaper with mesh and spiral, förvandlar den plana ytan genom att öppna upp ett optiskt rum inuti väggen. Bilden som bäddats in i mönstret är en rumslig paradox, nämligen en tvådimensionell skulptur. Skulpturen kan enbart upplevas i det direkta mötet, ett dolt objekt som skyr fotografisk dokumentation.

Avslöjandet av en inbäddad, alternativ mening återges också i de tre skulpturerna med den gemensamma titeln Now Wait for Last Year. Årsringarna i de svarvade bitarna i ek kan läsas som en karta över tid och rum, medan maskhålsformen för tankarna till möjliga genvägar fram och tillbaka genom rumtid; en bit trä som illustrerar en gåta av kosmisk storhet, blottat genom trädets kropp, som ett didaktiskt instrument utformat för ett än så länge okänt syfte.

1993 uttryckte den amerikanska författaren David Foster Wallace att fiktionens roll har förändrats – den ska inte längre få det märkliga att framstå som bekant, den ska istället få det bekanta att framstå som märkligt och påpekade dessutom att det mesta som vi upplever som välbekant egentligen är medlat och vilseledande. I Anderssons utställning liknar varje enskilt objekt något som vi upplever som bekant samtidigt som de beskriver alternativa vägar och syften.

Christian Andersson föddes 1973 i Stockholm och bor och arbetar i Malmö. Han har nyligen haft soloutställningar på Museum CIAJG, Guimarães (2018), Kunstmuseum Thun, Thun (2015) samt Palais de Tokyo, Paris och Moderna Museet, Malmö (2011). På senare tid har hans verk visats i grupputställningar på Forum Arte Braga; Fundación Otazu, Pamplona; SIC, Helsingfors (2018), Galeria Municipal, Porto; Malmö Konstmuseum, Malmö (2017), Kunstmuseum Wolfsburg, Wolfsburg; Palais du Tau / FRAC Campagne-Ardenne, Reims; Boymans van Beuningen Museum, Rotterdam och The Living Art Museum (Nýlól), Reykjavík (2016).

Vernissage: 11 oktober 2018, 17.00 – 20.00

Utställningsperiod: 12 oktober – 17 november 2018

Öppettider: tisdag – fredag 11.00 – 18.00, lördag 12.00 – 16.00

Bilder från utställningen finns att ladda ned efter vernissagen på www.nordenhake.com

Kontakta gärna galleriet för mer info samt bilder

Kommande utställning: **Patricia Treib**, 22 november – 21 december 2018

Galerie Nordenhake focus: **Marina Adams**